

«ПРОЕКТ 7»

*Газета Харківської загальноосвітньої школи I-III ступенів №113
Харківської міської ради Харківської області
Спецвипуск*

СТВОРЮЙ МАЙБУТНЄ ВІДПОВІДАЛЬНО!

Ми – молодість, майбутнє України!
Ми ті, кому довірили життя.
Життя своєї власної країни
Її надію, віру в майбуття.
Хоча б в щелиночку підглянути майбутнє.
Яка чекає доля нас у ній?
Яке воно? Прекрасне чи беспутне?
Чим радувати буде власний дім?
Не підведемо ми свою родину
Крізь гори туги віднайдемо шлях.
Із кожного ми зробимо людину
Достойну жити в вільності полях.
Путівником служитимуть нам мрії
кращий світ, добробут України. (Юлія Міщук)

РУБРИКА: НАШЕ МАЙБУТНЄ

Наш рідний Харків - місто, яке постійно будує майбутнє країни: тут вчать 200 тисяч студентів в 92 вишах всіх рівнів акредитації.

Учні Харкова мріють про долю своєї країни, намагатимуться переробити її долю на кращу. Багато вчених, в минулому учнів Харкова, створюватимуть інтелектуальні розробки, які допомагатимуть людям, генерують тисячі ідей. Освіта - найголовніший пріоритет для міста. А освіта - це ж і є наше майбутнє. Учні усвідомлюють це та мають особливу, харківську гордість, адже Харків вже дав світові кількох Нобелівських лауреатів, в місті працювали багато відоміших вчених - І. Мечников, Л. Ландау, С. Кузнец, К. Синельников та інші. Тому є приклад для сучасників.

В школах нашого, Індустріального району багато спортсменів: футболісти, баскетболісти, волейболісти, гімнасти. Харків розпізнає їх обдарованість, розкриває їх таланти, сіє країною та світом. Ми пишаємося учнями, які крізь важкі тренування йдуть крок за кроком до перемоги.

Харківські учні будуть вирішувати, будувати своє майбутнє. Яким воно буде - залежить тільки від нас!

Єна Ксенія, учениця 10 класу

РУБРИКА: НАША НАДІЯ

Маленька цеглинка успіхів від маленьких будівників у майбуття...

Не можна перетворювати спорт зі способу фізичного виховання дітей у спосіб боротьби за особистий успіх, не можна ділити дітей на здібних і нездар до спорту, не можна розпалювати нездоровий потяг навколо боротьби за гідність школи.

В. А. Сухомлинський

Актив самоврядування школи № 113 провів опитування серед учнів нашого Індустріального району на тему: «Чи потрібен спорт у житті сучасної дитини?». Ось деякі відповіді учнів: «Я вважаю, що потрібен! Спорт розвиває фізичні та моральні особливості дитини»; «Спорт є одним з найважливіших критеріїв у розвитку. Не менш важливим впливом спорту є і стійкість до різних захворювань, навіть, у період найсуворіших зимових холодів і сезонних епідемій, застуди, грипу, ангіни. Організм, привчений до регулярних навантажень, серйозно загартовується, і йому вже не

страшні ніякі хвороби»; «Заняття спортом здатні зміцнити дух людини, зробити його цілеспрямованим і відповідальним. Йдучи до певної мети, важливо правильно організувати себе і свій час, оцінювати свої сили і можливості, розставляти пріоритети. Спорт допомагає бачити навіть свої маленькі успіхи, яким, безсумнівно, люди радіють, це підвищує їх самооцінку».

Діти, які кажуть це – серйозно ставляться до побудови свого життя, розуміють, що треба починати створювати майбуття з себе, як з маленького внеску в будівлю загальності.

З 22.02.2017 по 01.03.2017 відбулися районні змагання з волейболу «Шкільна волейбольна ліга» серед учнів загальноосвітніх навчальних закладів. Вітаємо переможців районних змагань серед хлопців: I місце – команда ХСШ № 119; II місце – команда ХСШ № 75 ; III місце – команда ХЗОШ № 118, серед дівчат: I місце – команда ХЗОШ № 26; II місце – команда ХЗОШ № 113; III місце – команда ХЗОШ № 118. Бажаємо успіхів та творчої наснаги!

Команди-переможці були нагороджені кубками, медалями, грамотами.

РУБРИКА: ПРОБА ПЕРА

Мрію про Україну

Мрію про Україну, мирну, веселу, красиву!..

Мрію про Україну, як наші долі, єдину!..

Мрію про Україну, про щедру, кохану, родючу!..

Мрію про Україну, як віночок дівочий, квітучу!..

Мрію про Україну, рідну, прекрасну, чудову!..

Мрію про Україну, мрію знову і знову!..

Мрію про Україну, палко молюсь і вірю,

Що збудеться все, як бажаю,

Що здійсниться моя мрія!

С.М. Лазаренко, вчитель зарубіжної літератури

РУБРИКА: «ДОТОРКНУТИСЯ ДО МРІЇ...»

Школа та учні Харкова! Скільки вже учнів розсіялося світом! Учні – це минулі ми, сучасні ми, майбутні ми. Ми – будівники! Це ми – ініціатори, створювачі, діячі, захисники. Науковці, викладачі, інтелектуали...

Вже багато дала наша школа Батьківщині вірних синів і дочок різних професій! Артистів, вчителів, інженерів, лікарів, вчених, рятівників, програмістів. Це люди, які працювали на своє майбутнє і майбутнє країни, створювали і створюють його відповідально, чесно й сумлінно. Продовжуємо в цій рубриці розповідати про випускників школи, яким вдалося реалізувати свою мрію, захопитися та захопити людей своєю професією. Як ми вже припускали, можливо, ця цікава, на наш погляд, ідея когось надихне на краще навчання та вчинки...

Таїсія Миколаївна Бурцева - оперна співачка, драматичне сопрано, педагог, громадський діяч. Заслужена артистка України, професор.

Аїда, Амелія, Весна, Горислава з «Руслана и Людмили», Жанна д'Арк, Наташа з «Русалки», Марія з «Мазепи», Наталка з «Наталки-Полтавки», Ярославна, Одарка та Пушкінська Тетяна – всіх ролей не перелічити, які виконувала Таїсія за своє життя. Вона залишала свого маленького синочка на мужа-студента й бігла на репетицію, адже Ярославна в театрі була одна... Молода співачка за три тижні могла вивчити та з блиском виконати ведучу партію...

Професійне навчання вокалу початку в 1943 році. Закінчила в 1949 році Харківську консерваторію. Здивувала батьків, змінивши наміри поступати на математичний до університету, адже була переможницею всіх олімпіад у 113-й.

У 1948-1972 роках солістка Харківського академічного театру опери і балету ім. М. В. Лисенка. З

1969 року викладала в Харківському інституті мистецтв ім. І. П. Котляревського, з 1976 - доцент, в 1976-1984 проректор з навчальної роботи, з 1990 - професор. Підготувала 23 випускника в класі сольного співу.

...Суворість, принциповість, вимогливість... Але броня залізної жінці танула, коли вона відчувала справжню музику, справжнє виконання, яке йшло від серця. І ця відкритість та відвертість в музиці стало одним з головних аргументів в оцінюванні людини. У все, що робила Таїсія Миколаївна, вона вкладала частку свого серця. Колеги та учні-студенти дуже її любили. Час віддалив нас від тих подій, але тепло її любові, небайдуже відношення до життя залишилося в тих, с ким вона спілкувалась, в кому приймала участь.

Можна назвати ще багато учнів нашої школи, які вже стали гордістю. Всі вони надійні будівники нашого сучасного й майбутнього. Ми обов'язково дізнаємося про них в наступних випусках нашої газети.

Актив редколегії прес-центру